

Obrazac 16.

STEČAJNI UPRAVITELJ JELENKO LEHKI

PRIMLJENO

18-05-2021

Stečajnom upravitelju: JELENKO LEHKI

adresa: 10000 ZAGREB, Pavla Hatza 10

Poslovni broj spisa: St-388/2021

NEPOSREDNO - POŠTOM

PRILOZI: 20 POTPIS: W

I. PRIJAVA TRAŽBINE U STEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv: DOMAGOJ MUŽIĆ, odvjetnik

OIB: 84581539334

Adresa / sjedište: 21000 Split, Starčevićeva 13

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv: POSEIDON JADRAN TOURS d.o.o.

OIB: 28167024035

Adresa / sjedište: VIS, Šetalište Apolonija Zanelle 5

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi):

- Račun 5/OU1/1 od dana 11.02.2021.

Iznos tražbine 48.750,00 kn

Dokaz o postojanju svake pojedine tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

- Račun 5/OU1/1 od dana 11.02.2021.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA/NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

ODVJETNIK
DOMAGOJ MUŽIĆ
SPLIT, Starčevićeva 13

II. OBAVIJEST O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnovā razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo (predmet razlučnog prava)

Iznos tražbine osigurane razlučnim pravom _____ (kn)

Ako razlučni vjerovnik koji je i osobni vjerovnik dužnika prijavljuje i tražbinu kao stečajni vjerovnika dužan je naznačiti dio imovine stečajnoga dužnika na koji se odnosi njegovo razlučno pravo i iznos do kojega njegova tražbina predvidivo neće biti namirena tim razlučnim pravom.

III. OBAVIJEST O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Predmet izlučnog prava

Naznaka postojanja prava iz članka 148. Stečajnog zakona

Mjesto i datum

Potpis vjerovnika

ODVJETNIČKI URED

DOMAGOJ MUŽIĆ

21000 Split, Starčevićeva 13

Mob: 098 92 007 93

odvjetnikmuzic@gmail.com

OIB:84581539334

Račun R-2

br.05/OU1/1

POSEIDON JADRAN TOURS d.o.o.

VIS, Šetalište Apololonija Zanelle 5

OIB: 28167024035

Odvjetničke usluge zastupanja u parničnom postupku Općinskog suda u Splitu broj: Pnš-595/11	
Odvjetničke usluge zastupanja u parničnom postupku Općinskog suda u Splitu broj: Pnš-595/11	39.000,00

Ukupno (bez PDV): 39.000,00
PDV (25%): 9.750,00

Ukupan iznos: **48.750,00 kn**

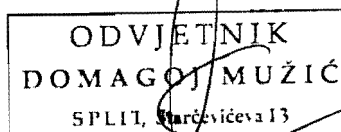
Način plaćanja: Transakcijski račun
PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d.
IBAN: HR8123400091160296572

Datum dospelja: 26. veljače 2021.

Datum isporuke: 11. veljače 2021.

Operater: Domagoj Mužić, OIB: 84581539334

Napomena: Obračun prema naplaćenim naknadama.

Mjesto, datum i vrijeme izdavanja računa:

Split, 11.2.2021. 10:34

Upozorenje: U slučaju neispunjenja dospelje novčane obveze, vjerovnik može zatražiti određivanje ovrhe na temelju vjerodostojne isprave.

ODVJETNIČKI URED

DOMAGOJ MUŽIĆ

21000 Split, Starčevićeva 13

Mob: 098 92 007 93

odvjetnikmuzic@gmail.com

SPECIFIKACIJA TROŠKOVA

Klijent:
POSEIDON JADRAN TOURS d.o.o.

Troškovi tužitelja POSEIDON JADRAN TOURS d.o.o. u parničnom postupku Općinskog suda u Splitu, poslovni broj: Pnš-595/11, protiv tuženika Antona Lukšića radi naknade štete:

Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 2098/2015)

VPS: 650.000,00 kn

1/ Sastav podneska	10.06.2013.	6.500,00 kn
	31.08.2015.	6.500,00 kn
	23.03.2016.	6.500,00 kn
	04.04.2016.	6.500,00 kn

2/ Zastupanje na ročištu	01.09.2015.	3.250,00 kn
	24.03.2016.	3.250,00 kn
	29.04.2016.	6.500,00 kn

Ukupno: 39.000,00 kn

U Splitu, 11. veljače 2021. g.

Odvjetnik Domagoj Mužić

ODVJETNIK
DOMAGOJ MUŽIĆ
SPLIT, Starčevićeva 13

ODVJETNIK
Domagoj Mužić

21000 Split, Starčevićeva 13.
Tel: 021/347-902 Fax: 021/314-211 Mob: 098/92-007-93
odvjetnik.mužic@st.t-com.hr

OPĆINSKI SUD U SPLITU
- primljeno -
neposredno - poštom
10-06-2013

obično-preporučeno na pošti
daria R
u primj. 2 sa priloga
pristojbe kuna.

OPĆINSKI SUD U SPLITU

Predmet: Pnš- 595/11

Sutkinja:
ENEJA STEJSKAL KANAZIR

Tužitelj: POSEIDON JADRAN TOURS d.o.o.
zastupan po punomoćniku
Domagoju Mužiću, odvjetniku u Splitu.

Tuženik: ANTUN LUKŠIĆ

PODNESEK

Tužitelja

Tužitelj ovim moli **žurno** udovoljiti prijedlogu za donošenje **privremene mjere zabrane otuđenja i opterećenja nekretnina upisanih** u Z.U. 2356, K.O. KARLOVAC II kao 5. ETAŽA: 177/1000, 6. ETAŽA: 116/1000 i 7. ETAŽA: 33/1000, **uz zabilježbu te zabrane u zemljišnoj knjizi.**

U dosadašnjem tijeku nije sporna osnova predmetnih tražbina odnosno činjenica kako je tuženik potpuno bespravno koristio nekretninu tužitelja pa su svi daljnji dokazni prijedlozi usmjereni na utvrđivanje visine predmetnih tražbina.

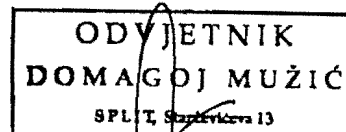
Tuženik je radi izbjegavanja plaćanja sudske pristojbe naslovnom sudu neistinito prikazao svoje imovno stanje i prešutio činjenicu da je vlasnik citiranih nekretnina, pa je opravdano i vrlo vjerojatno za očekivati da će naspram potraživanja iz predmetnog postupka u iznosu od 650.000,00 kn poduzeti sve kako bi onemogućio naplatu tužiteljevog potraživanja.

Radi navedenog se upozorava naslovni sud na štetu koja će evidentno nastati tužitelju ukoliko tuženik otuđi predmetne nekretnine jer će na taj način zasigurno potpuno onemogućiti naplatu notorno izvjesnih i dokazanih tražbina tužitelja.

Tužitelj je učinio vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost da će bez takve mjere tuženik spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati.

U Splitu, 5. lipnja 2013. g.

Tužitelj, p.p.

ODVJETNIČKI URED

DOMAGOJ MUŽIĆ

21000 Split, Starčevićeva 13

Tel: 021/347-902 Fax: 021/314-211 Mob: 098/92-007-93

odvjetnikmuzic@gmail.com

OPĆINSKI SUD U SPLITU
- primljeno -
neposredno - poštom

31. 08. 2015

obično-preporučeno na pošti

dana _____ R _____

primj. _____ 2 sa _____

tačnije _____ kuna

prilog

OPĆINSKI SUD U SPLITU

Predmet: Pnš- 595/11

Sutkinja:

ENEJA STEJSKAL KANAZIR

Tužitelj: POSEIDON JADRAN TOURS d.o.o.
zastupan po punomoćniku
Domagoju Mužiću, odvjetniku u Splitu.

Tuženik: ANTUN LUKŠIĆ

PODNESEK

Tužitelja

Tužitelj se ovim očituje na dosadašnji tijek postupka te dostavlja daljnje dokaze o visini predmetne tražbine.

1/ Tužitelj je dana 17. siječnja 2003. g. zaključio Ugovor o najmu kojim je ugovorio najam predmetne nekretnine s drugim društvom POSEIDON SUB TERAMO iz Italije na vrijeme od 5 godina uz ukupno ugovorenu najamninu od 60.000,00 EUR.

D o k a z: Ugovor s ovjerenim prijevodom Stalnog sudskog tumača za engleski i talijanski jezik Snježane Knezović.

2/ Tužitelj je dana 25. veljače 2008. g. zaključio Ugovor o najmu kojim je ugovorio najam predmetne nekretnine s drugim društvom MEDITTERANEO SUB iz Italije na vrijeme od 4 mjeseca uz ukupno ugovorenu najamninu od 16.000,00 EUR.

D o k a z: Ugovor s ovjerenim prijevodom Stalnog sudskog tumača za engleski i talijanski jezik Snježane Knezović.

3/ Tužitelj je dana 21. siječnja 2009. g. zaključio Ugovor o najmu kojim je ugovorio najam predmetne nekretnine s drugim društvom TERAMO NEL BLU iz Italije na vrijeme od 4 mjeseca uz ukupno ugovorenu najamninu od 16.000,00 EUR.

D o k a z: *Ugovor s ovjerenim prijevodom Stalnog sudskog tumača za engleski i talijanski jezik Snježane Knezović.*

4/ Tužitelj je dana 14. siječnja 2010. g. zaključio Ugovor o najmu kojim je ugovorio najam predmetne nekretnine s drugim društvom TERAMO NEL BLU iz Italije na vrijeme od 4 mjeseca uz ukupno ugovorenu najamninu od 16.000,00 EUR.

D o k a z: *Ugovor s ovjerenim prijevodom Stalnog sudskog tumača za engleski i talijanski jezik Snježane Knezović.*

5/ Temeljem dostavljene dokumentacije razvidno je kako bi tužitelj u predmetnom razdoblju zasigurno ostvario dobit u visini utuženog iznosa koji bi zasigurno uprihodio temeljem ugovorenih pravnih poslova, a koja dobit je propuštena zbog ponašanja tuženika koji je bespravno uzurpirao, koristio i nesavjesno posjedovao nekretninu u vlasništvu tužitelja.

Naime, temeljem ugovorenih pravnih poslova tužitelj bi ostvario prihod od 108.000,00 EUR u razdoblju od 2003. g. do 2010. g. što zasigurno premašuje utuženi iznos.

Kako se radi o sklopljenim pravnim poslovima temeljem kojih je tužitelj izgubio ugovorenu dobit onda je sasvim razvidna osnovanost visine tužbenog zahtjeva.

6/ Tužitelj potražuje isplatu predmetnog iznosa pozivajući se na pravni osnov naknade štete u vidu izgubljene dobiti ali treba uzeti u obzir odredbu čl. 186. ZPP-a prema kojoj će sud po tužbi postupiti i kad tužitelj nije naveo pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, a ako je tužitelj pravnu osnovu naveo, sud nije za nju vezan.

Znači sud je dužan na osnovi utvrđenih činjenica sam prosuditi pravnu kvalifikaciju spornog odnosa i propise na temelju kojih treba ocijeniti osnovanost tužbenog zahtjeva.

Ukoliko sud utvrdi kako tužitelj nema pravo na isplatu utuženog iznosa po osnovu naknade štete onda se potražuje isplata istog iznosa s osnova korištenja tuđe stvari odnosno pozivom na odredbu čl. 165. *Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima* kojom je propisano da nepošteni posjednik tuđe stvari mora istu predati vlasniku kao i sve koristi koje je imao za svojega posjedovanja.

U Splitu, 5. kolovoza 2015. g.

Tužitelj, p.p.

ODVJETNIČKI URED

DOMAGOJ MUŽIĆ

21000 Split, Starčevićeva 13

Tel: 021/347-902 Fax: 021/314-211 Mob: 098/92-007-991

odvjetnikmuzic@gmail.com

OPĆINSKI SUD U SPLITU

primljeno -
neposredno - poštom

23-03-2016

obično-proporučeno na pošti

dana 23.3.2016

u primj. sa

pristojbe

OPĆINSKI SUD U SPLITU

Predmet: Pnš- 595/11

Sutkinja:

ENEJA STEJSKAL KANAZIR

Tužitelj: POSEIDON JADRAN TOURS d.o.o.
zastupan po punomoćniku
Domagoju Mužiću, odvjetniku u Splitu.

Tuženik: ANTUN LUKŠIĆ

PODNESEK

Tužitelja

Tužitelj se ovim očituje na navode iz podneska tuženika od 25. siječnja 2016. g. pa ističe sljedeće:

1/ O pravnoj osnovi:

Prema odredbi čl. 186. ZPP-a sud će po tužbi postupiti i kad tužitelj nije naveo pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, **a ako je tužitelj pravnu osnovu naveo, sud nije za nju vezan** te ista sama po sebi nije od značaja za određenje istovjetnosti spora (čl. 186. st. 3. ZPP-a), a s tim u svezi ni u primjeni instituta preinake tužbe.

Znači, sud je dužan na osnovi iznesenih i utvrđenih činjenica sam prosuditi pravnu kvalifikaciju spornog odnosa i propise na temelju kojih treba ocijeniti osnovanost tužbenog zahtjeva.

U primjeni odredbe čl. 191. ZPP-a objektivna preinaka tužbe postoji samo kad se generički određeni tužbeni zahtjev osniva na bitno drukčijem činjeničnom stanju (drukčijem kompleksu činjenica) od onoga koji je prethodno bio tužbena osnova makar formalno i ne izmijenjenog tužbenog zahtjeva, ili kad su bitnim elementima činjenične osnove dodani novi, preinačeni, ili oduzeti neki prije istaknuti, tako da novo formirani činjenični kompleks objektivno dovodi do promjene istovjetnosti tužbenog zahtjeva.

Sudska praksa: Presuda Vrhovnog suda broj Rev-x-1134/13-2 od 03.03.2015. g.

Tužitelj je još u tužbi jasno opisao kako isplatu predmetnog iznosa potražuje zbog nemogućnosti korištenja predmetne nekretnine koja je u utuženom razdoblju bila u posjedu tuženika te je isti odbijao predati tužitelju kao vlasniku u posjed sve dok isto tužitelj nije postigao u ovršnom postupku radi iseljenja i predaje nekretnine vođenom pred naslovnim sudom.

Tužitelj je podneskom od dana 12. veljače 2013. g. samo uredio tužbeni zahtjev na način da je iz istog izostavio pravni osnov predmetnog potraživanja pa se očigledno ne radi o preinaci tužbe u objektivnom smislu ali podredno valja navesti da se i po takvom tužbenom zahtjevu tuženik već upustio u raspravljanje.

Sasvim je evidentno kako **tužitelj nikada nije izmijenio činjenični kompleks predmetnog spora** odnosno tužbenog zahtjeva jer zahtjev nije povećao niti je promijenio činjenični supstrat temeljem kojeg zahtjeva isplatu u tužbi označenog iznosa.

Naime, tužitelj ističe kako isplatu predmetnog iznosa potražuje zbog činjeničnog stanja da kao vlasnik nekretnine nije bio u posjedu iste u utuženom razdoblju jer je istu nepošteno i nezakonito posjedovao tuženik dok o pravnom osnovu treba odlučiti sud obzirom na prihvaćeno načelo da sud poznaje pravo (lat. *iura novit curia*).

Radi svega navedenog neosnovani su svi navodi tuženika glede preinake tužbenog zahtjeva te kumuliranja pravnih osnova odnosno prigovora zastare istaknuti u citiranom podnesku.

2/ O prigovoru zastare:

Sukladno odredbi čl. 165. st. (1) *Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima* nepošteni posjednik tuđe stvari mora je predati vlasniku te naknaditi vlasniku sve štete koje su na njoj nastale i sve koristi koje je imao za vrijeme svojega posjedovanja, pa i one koje bi stvar dala da ih nije zanemario, a prema odredbi čl. 165. st. (2) ZV-a vlasnikovo traženje naknade zastarijeva u roku od tri (3) godine od dana kad mu je stvar predana.

U konkretnoj situaciji vlasniku odnosno tužitelju je predmetnu nekretninu tuženik predao dana 15. prosinca 2010. g., a tužba je podnesena 30.11.2011. g. znači unutar trogodišnjeg zastarnog roka iz čl. 165. st. (2) ZV-a.

Sudska praksa: Presuda Vrhovnog suda broj Rev-36/09 od 15.02.2012. g.

Međutim, tužitelj je imovinskopравни zahtjev postavio još mnogo ranije u optužnom prijedlogu predanom naslovnom sudu dana 12. veljače 2008. g. u predmetu IK-153/08.

Sukladno odredbi čl. 241. ZOO-a zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine tako da je podnošenjem imovinskopравnog zahtjeva dana 12. veljače 2008. g. zastara prekinuta.

Nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru prema odredbi čl. 245. st. (1) ZOO-a.

Štoviše, odredbom čl. 245. st. (3) ZOO-a propisano je da prekid zastare nastao podnošenjem tužbe odnosno prijavljivanjem tražbine u nekom drugom postupku, zastara počinje teći iznova od dana kad je spor okončan ili završen na neki drugi način.

3/ *O nesporno dokazanim činjenicama:*

Dostavljeni ugovori su jasan i ničim osporen dokaz da je tužitelj imao izravnu namjeru ostvariti koristi od predmetne nekretnine jer je u tom pravcu i sklopio odgovarajuće pravne poslove koji su za cilj imali dugoročno ostvarivanje materijalne koristi iznajmljivanjem predmetne nekretnine.

Vjerojatnost ostvarenja koristi je notorno dokazana obzirom da je tužitelj još 2003. g. zaključio valjani pravni posao s drugim subjektom na tržištu kojim je isti preuzeo obvezu isplate točno određenog iznosa novca kao protuvrijednost korištenju nekretnine tužitelja.

Štoviše, tužitelj je dokazano u periodu od 2008. g. do 2010. g. također zaključio pravne poslove s namjerom gospodarskog iskorištavanja predmetne nekretnine i stjecanja koristi.

Tužitelj ugovorenu korist nije ostvario radi nepoštenog posjedovanja nekretnine od strane tuženika odnosno protupravnog postupanja tuženika stoga je sasvim jasno da je tužitelj dokazao kako namjeru tako i vjerojatnost ostvarenja koristi od posjedovanja predmetne nekretnine u utuženom razdoblju.

4/ *Zaključno:*

Činjenični supstrat predmetnog spora je od početka predmetne parnice sasvim jasno određen time što je tuženik kao nepošteni posjednik nekretnine u vlasništvu tužitelja uzrokovao štetu tužitelju tako da navodi o objektivnoj preinaci tužbe i prigovor zastare nisu osnovani.

U pogledu pravne osnove se ukazuje na izgledno komparabilan spor vođen pred naslovnim sudom pod poslovnim brojem P-1448/01 u kojem je Vrhovni sud RH potvrdio prvostupanjsku i drugostupanjsku odluku Presudom poslovni broj Rev-1080/2008 od 19. listopada 2011. g.

Sudska praksa: Presuda Vrhovnog suda broj Rev-1080/2008 od 19.10.2011. g.

U citiranom postupku Vrhovni sud RH potvrđuje stajalište kako tužitelj kao vlasnik nekretnine ima pravo na naknadu punog iznosa izgubljene koristi od nepoštenog posjednika zbog nemogućnosti korištenja nekretnine.

U Splitu, 21. ožujka 2016. g.

Tužitelj, p.p.

ODVJETNIČKI URED

DOMAGOJ MUŽIĆ

21000 Split, Starčevićeva 13

Tel: 021/347-902 Fax: 021/314-211 Mob: 098/92-007-93

odvjetnikmuzic@gmail.com

OPĆINSKI SUD U SPLITU

- primljeno -

neposredno - poštom

04. 04. 2016

obično-preporučeno na pošti

dana

u primj.

priloga

OPĆINSKI SUD U SPLITU

Predmet: Pnš- 595/11

Sutkinja:

ENEJA STEJSKAL KANAZIR

Tužitelj: POSEIDON JADRAN TOURS d.o.o.
zastupan po punomoćniku
Domagoju Mužiću, odvjetniku u Splitu.

Tuženik: ANTUN LUKŠIĆ

PODNESEK

Tužitelja

Tužitelj se ovim očituje na navode iz podneska tuženika od 25. siječnja 2016. g. pa ističe sljedeće:

1/ O pravnoj osnovi:

Prema odredbi čl. 186. ZPP-a sud će po tužbi postupiti i kad tužitelj nije naveo pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, **a ako je tužitelj pravnu osnovu naveo, sud nije za nju vezan** te ista sama po sebi nije od značaja za određenje istovjetnosti spora (čl. 186. st. 3. ZPP-a), a s tim u svezi ni u primjeni instituta preinake tužbe.

Znači, sud je dužan na osnovi iznesenih i utvrđenih činjenica sam prosuditi pravnu kvalifikaciju spornog odnosa i propise na temelju kojih treba ocijeniti osnovanost tužbenog zahtjeva.

U primjeni odredbe čl. 191. ZPP-a objektivna preinaka tužbe postoji samo kad se generički određeni tužbeni zahtjev osniva na bitno drukčijem činjeničnom stanju (drukčijem kompleksu činjenica) od onoga koji je prethodno bio tužbena osnova makar formalno i ne izmijenjenog tužbenog zahtjeva, ili kad su bitnim elementima činjenične osnove dodani novi, preinačeni, ili oduzeti neki prije istaknuti, tako da novo formirani činjenični kompleks objektivno dovodi do promjene istovjetnosti tužbenog zahtjeva.

Sudska praksa: Presuda Vrhovnog suda broj Rev-x-1134/13-2 od 03.03.2015. g.

Tužitelj je još u tužbi jasno opisao kako isplatu predmetnog iznosa potražuje zbog nemogućnosti korištenja predmetne nekretnine koja je u utuženom razdoblju bila u posjedu tuženika te je isti odbijao predati tužitelju kao vlasniku u posjed sve dok isto tužitelj nije postigao u ovršnom postupku radi iseljenja i predaje nekretnine vođenom pred naslovnim sudom.

Tužitelj je podneskom od dana 12. veljače 2013. g. samo uredio tužbeni zahtjev na način da je iz istog izostavio pravni osnov predmetnog potraživanja pa se očigledno ne radi o preinaci tužbe u objektivnom smislu ali podredno valja navesti da se i po takvom tužbenom zahtjevu tuženik već upustio u raspravljanje.

Sasvim je evidentno kako **tužitelj nikada nije izmijenio činjenični kompleks predmetnog spora** odnosno tužbenog zahtjeva jer zahtjev nije povećao niti je promijenio činjenični supstrat temeljem kojeg zahtjeva isplatu u tužbi označenog iznosa.

Naime, tužitelj ističe kako isplatu predmetnog iznosa potražuje zbog činjeničnog stanja da kao vlasnik nekretnine nije bio u posjedu iste u utuženom razdoblju jer je istu nepošteno i nezakonito posjedovao tuženik dok o pravnom osnovu treba odlučiti sud obzirom na prihvaćeno načelo da sud poznaje pravo (*lat. iura novit curia*).

Radi svega navedenog neosnovani su svi navodi tuženika glede preinake tužbenog zahtjeva te kumuliranja pravnih osnova odnosno prigovora zastare istaknuti u citiranom podnesku.

2/ O prigovoru zastare:

Sukladno odredbi čl. 165. st. (1) *Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima* nepošteni posjednik tuđe stvari mora je predati vlasniku te naknaditi vlasniku sve štete koje su na njoj nastale i sve koristi koje je imao za vrijeme svojega posjedovanja, pa i one koje bi stvar dala da ih nije zanemario, a prema odredbi čl. 165. st. (2) ZV-a vlasnikovo traženje naknade zastarijeva u roku od tri (3) godine od dana kad mu je stvar predana.

U konkretnoj situaciji vlasniku odnosno tužitelju je predmetnu nekretninu tuženik predao dana 15. prosinca 2010. g., a tužba je podnesena 30.11.2011. g. znači unutar trogodišnjeg zastarnog roka iz čl. 165. st. (2) ZV-a.

Sudska praksa: Presuda Vrhovnog suda broj Rev-36/09 od 15.02.2012. g.

Međutim, tužitelj je imovinskopravni zahtjev postavio još mnogo ranije u optužnom prijedlogu predanom naslovnom sudu dana 12. veljače 2008. g. u predmetu IK-153/08.

Sukladno odredbi čl. 241. ZOO-a zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine tako da je podnošenjem imovinskopravnog zahtjeva dana 12. veljače 2008. g. zastara prekinuta.

Nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru prema odredbi čl. 245. st. (1) ZOO-a.

Štoviše, odredbom čl. 245. st. (3) ZOO-a propisano je da prekid zastare nastao podnošenjem tužbe odnosno prijavljivanjem tražbine u nekom drugom postupku, zastara počinje teći iznova od dana kad je spor okončan ili završen na neki drugi način.

3/ O nesporno dokazanim činjenicama:

Dostavljeni ugovori su jasan i ničim osporen dokaz da je tužitelj imao izravnu namjeru ostvariti koristi od predmetne nekretnine jer je u tom pravcu i sklopio odgovarajuće pravne poslove koji su za cilj imali dugoročno ostvarivanje materijalne koristi iznajmljivanjem predmetne nekretnine.

Vjerojatnost ostvarenja koristi je notorno dokazana obzirom da je tužitelj još 2003. g. zaključio valjani pravni posao s drugim subjektom na tržištu kojim je isti preuzeo obvezu isplate točno određenog iznosa novca kao protuvrijednost korištenju nekretnine tužitelja.

Štoviše, tužitelj je dokazano u periodu od 2008. g. do 2010. g. također zaključio pravne poslove s namjerom gospodarskog iskorištavanja predmetne nekretnine i stjecanja koristi.

Tužitelj ugovorenu korist nije ostvario radi nepoštenog posjedovanja nekretnine od strane tuženika odnosno protupravnog postupanja tuženika stoga je sasvim jasno da je tužitelj dokazao kako namjeru tako i vjerojatnost ostvarenja koristi od posjedovanja predmetne nekretnine u utuženom razdoblju.

4/ Zaključno:

Činjenični supstrat predmetnog spora je od početka predmetne parnice sasvim jasno određen time što je tuženik kao nepošteni posjednik nekretnine u vlasništvu tužitelja uzrokovao štetu tužitelju tako da navodi o objektivnoj preinaci tužbe i prigovor zastare nisu osnovani.

U pogledu pravne osnove se ukazuje na izgledno komparabilan spor vođen pred naslovnim sudom pod poslovnim brojem P-1448/01 u kojem je Vrhovni sud RH potvrdio prvostupanjsku i drugostupanjsku odluku Presudom poslovni broj Rev-1080/2008 od 19. listopada 2011. g.

Sudska praksa: Presuda Vrhovnog suda broj Rev-1080/2008 od 19.10.2011. g.

U citiranom postupku Vrhovni sud RH potvrđuje stajalište kako tužitelj kao vlasnik nekretnine ima pravo na naknadu punog iznosa izgubljene koristi od nepoštenog posjednika zbog nemogućnosti korištenja nekretnine.

U Splitu, 21. ožujka 2016. g.

Tužitelj, p.p.

ODVJETNIK
DOMAGOJ MUŽIĆ
SPLIT, Starićeva 13

Z A P I S N I K

od 01. rujna 2015.

o održanoj glavnoj raspravi kod Općinskog suda u Splitu

Prisutni od suda:

Pravna stvar:

**ENEJA STEJSKAL
KANAZIR**

Tužitelj: POSEIDON JADRAN TOURS d.o.o.

(sudac)

Tuženik: **ANTUN LUKŠIĆ**

Marija Kovačević
(zapisničar)

Radi: naknade štete

Predsjednik vijeća sudac otvara glavnu 09,00 i objavljuje predmet raspravljanja.
raspravu u

Rasprava je javna

Utvrdjuje se da su
pristupili:

Za tužitelja: zamj.pun Antun Franetović, odv. u Splitu

Za tuženika: osobno

Utvrdjuje se da su dana 27. veljače 2013.g. zaprimljeni podaci Porezne uprave,
Područnog ureda Split, Ispostave Vis.

Utvrdjuje se da je dana 21. ožujka 2013.g. zaprimljen podnesak tužitelja, kao i 10.
lipnja 2013.g.

Utvrdjuje se da je 28. lipnja 2013.g. zaprimljen podnesak tuženika uz koji je priložena
određena dokumentacija i koji je uručen pun tužitelja 05. srpnja 2013.g.

Utvrdjuje se da je 12. srpnja 2013.g. zaprimljen podnesak tužitelja koji je uručen
tuženiku.

Utvrdjuje se da je dana 17. srpnja 2013.g. doneseno rješenje kojim je prihvaćen
prijedlog tužitelja za određivanje privremene mjere, a potom je doneseno rješenje

Županijskog suda u Splitu Gžnš-332/13 kojim je odbijena žalba tuženika kao neosnovana i potvrđeno pobijano prvostupanjsko rješenje.

Utvrđuje se da je 31. kolovoza 2015.g. zaprimljen podnesak tužitelja kojega se primjerak uručuje tuženiku.

U ovaj tren zamj.pun tužitelja predaje isprave u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu.

Utvrđuje se da su u više navrata od Porezne uprave, Ispostave Vis, traženi podaci o ostvarivanju prihoda i broju smještajnih jedinica i ležaja i pružanju usluga smještaja u turizmu za iznajmljivača sad pok. Petra Lukšića pok. Ante, a Porezna uprava nije sudu dostavila navedene podatke.

Zamj.pun tužitelja izlaže kao do sada i predlaže da se u predmetnoj pravnoj stvari provede vještačenje na okolnost utvrđivanja dobiti koju bi tužitelj ostvario temeljem dostavljenih ugovora ukoliko sud smatra da bi tužbu trebalo usvojiti s osnova naknade štete, odnosno radi utvrđivanja visine zakupnine za predmetnu nekretninu u utuženom razdoblju ako sud smatra da bi tužbu trebalo usvojiti s osnova stjecanja bez osnova ili naknade radi korištenja nekretnine u tuđem vlasništvu po čl. 165 Zakona o vlasništvu.

Tuženik ističe da ostaje kod svih svojih dosadašnjih navoda i da se ne smatra krivim za eventualnu štetu koju je pretrpio tužitelj te uručuje u ovaj tren u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu podnesak.

Sud donosi

rješenje

Zatražit će se od Porezne uprave, Ispostava Vis, podaci o visini zakupnine vezano za mogućnost iznajmljivanja predmetnog prostora te će se ponoviti isti podaci već zatraženi od strane Porezne uprave.

Ako sud ne zaprimi zatražene podatke, donijet će se rješenje vezano za prijedlog tužitelja za provedbu vještačenja po predloženom vještaku ekonomsko-financijsko-knjigovodstvene struke sa specijalnošću turističkog smjera po mogućnosti, a na predložene okolnosti, te će se tužitelj u tom slučaju izvijestiti o potrebi predujmljivanja troškova vještačenja.

Sud donosi

rješenje

Radi navedenog, današnje ročište se odgađa na neodređeno vrijeme, a sljedeće će biti zakazano po dostavi zatraženog.

Dovršeno.

Z A P I S N I K

od 24. ožujka 2016.

o održanoj glavnoj raspravi kod Općinskog suda u Splitu

Prisutni od suda:

Pravna stvar:

**ENEJA STEJSKAL
KANAZIR**

Tužitelj: **POSEIDON JADRAN TOURS d.o.o.**

(sudac)

Tuženik: **ANTUN LUKŠIĆ**

Marija Kovačević
(zapisničar)

Radi: **naknade štete**

Predsjednik vijeća sudac otvara glavnu 12,30 i objavljuje predmet raspravljanja.
raspravu u

Rasprava je javna

Utvrđuje se da su
pristupili:

Za tužitelja: pun Domagoj Mužić, odv. u Splitu
Za tuženika: osobno

Utvrđuje se da je dana 25. siječnja 2016. godine zaprimljen podnesak tuženika uz koji je dostavljena punomoć punomoćnika Zvonka Žaje u Karlovcu koji zastupa tuženika u ovom postupku.

Punomoćnik tužitelja izlaže i predlaže kao u tijeku dosadašnjeg postupka i navodi kako je neposredno naslovnom sudu predao podnesak s prilogima u vidu sudske prakse kojim se očitovao o navodima tuženika iz podneska od 25. siječnja 2016. godine pa kako isti do održavanja predmetnog ročišta nije zaprimljen u predmetni spis, moli se sud da postupi sukladno Zakonu.

Tuženik izlaže kao tijekom dosadašnjeg postupka.

Sud donosi

rješenje

Nalaže se punomoćniku tužitelja da u roku od 15 dana od održavanja današnjeg ročišta dostavi sudu podnesak tužitelja od 23. ožujka 2016. godine kako bi sud isti mogao uručiti punomoćniku tuženika.

Sud donosi

rješenje

Radi navedenog, današnje ročište se odgađa, a sljedeće zakazuje za dan ~~29.~~ 29. travnja 2016. godine u 13,00 sati, što nazočni primaju na znanje i služi im umjesto poziva.

Dovršeno.

Z A P I S N I K

od 29. travnja 2016.

o održanoj glavnoj raspravi kod Općinskog suda u Splitu

Prisutni od suda:

Pravna stvar:

ENEJA STEJSKAL
KANAZIR

Tužitelj: POSEIDON JADRAN TOURS d.o.o.

(sudac)

Tuženik: **ANTUN LUKŠIĆ**

Marija Kovačević
(zapisničar)

Radi: **naknade štete**

Predsjednik vijeća sudac otvara glavnu 13,00 i objavljuje predmet raspravljanja.
raspravu u

Rasprava je javna

Utvrđuje se da su
pristupili:

Za tužitelja: pun Domagoj Mužić, odv. u Splitu

Za tuženika: osobno

Utvrđuje se da je dana 04. travnja 2016. godine zaprimljen podnesak tužitelja koji se
uručuje tuženiku.

Utvrđuje se da je dana 22. travnja 2016. godine zaprimljen podnesak tuženika koji se
uručuje pun. tužitelja.

Punomoćnik tužitelja izlaže i predlaže kao tijekom dosadašnjeg postupka te u cijelosti
osporava sve navode tuženika iz upravo zaprimljenog podneska kao neosnovane i ničim
dokazane. U ovom trenutku predaje se u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu
podneska kojim se samo uređuje tužbeni zahtjev u odnosu na mjesečne iznose kako je
postavljeno u tužbi, a sukladno dostavljenim ugovorima između tužitelja i trećih osoba kojim
ugovorima je tužitelj trebao ostvariti korist od predmetne nekretnine pa su specificirani
mjesečni iznosi, kunska protuvrijednost po srednjem tečaju HNB-a, i to one ugovorene
najamnine iz predmetnih ugovora. U svemu ostalom, tužitelj ustraje u istaknutim dokaznim
prijedlozima te predlaže da sud izvrši uvid u arhivu tečaja HNB-a koja je dostupna na web

adresi HNB-a, a sve na okolnost provjere specificiranih iznosa u uređenom tužbenom zahtjevu, podredno predlaže se izvršiti vještačenje po vještaku ekonomske struke ako sud isto smatra potrebnim.

Tuženik izlaže kao tijekom dosadašnjeg postupka, protivi se svemu navedenom te se protivi i ovako uređenom tužbenom zahtjevu. Napominje da tužitelj nikad nije imao koncesiju za vrstu djelatnosti za koju je registriran. Nema daljnjih dokaznih prijedloga.

Pun tužitelja osporava navode vezano za koncesiju kako ističe tuženik iz razloga što je pregledom izvotka iz registra Trgovačkog suda u Splitu koji prileže spisu razvidno da je upravo djelatnost pružanja usluga smještaja u turizmu registrirana kao službena djelatnost tužitelja te za isto nije potrebna nikakva koncesija sukladno relevantnim zakonima RH.

Sud donosi

rješenje

Obzirom da stranke nemaju daljnjih dokaznih prijedloga, izvodi se dokaz pregledom isprava koje prileže spisu.

Raspravljanje zaključeno.

Stranke pozvane na popis troška.

Sud donosi

rješenje

Radi objave i uručenja odluke, današnje ročište se odgađa, a sljedeće zakazuje za dan 14. lipnja 2016. godine u 10,00 sati, što nazočni primaju na znanje i služi im umjesto poziva.

Upozoravaju se stranke na posljedice iz članka 335. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ ZID ZPP 25/13):

- ročište na kojem se presuda objavljuje održat će se neovisno o tome jesu li stranke o njemu uredno obaviještene, odnosno jesu li pristupile na to ročište,
- stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje sud neće dostavljati presudu prema odredbama ovog Zakona o dostavi pismena,
- stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje sud će na ročištu uručiti ovjereni prijepis presude,
- ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi,
- u slučaju iz prethodnog stavka sud će istaknuti presudu na internetskoj stranici e-oglasne ploče sudova. Presuda mora biti istaknuta na internetskoj stranici e-oglasne ploče sudova 8 dana računajući od dana kada se presuda objavljuje
- stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje sud će dostaviti presudu prema odredbi ovog Zakona o dostavi pismena.

Dovršeno.

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Ex vojarna Sv. Križ, Dračevac

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu ovog suda Eneji Stejskal Kanazir, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Poseidon Jadran Tours d.o.o., Vis, Šetalište A. Zanelle 5, OIB: 28167024035, zastupanog po punomoćniku Domagoju Mužiću, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika Antuna Lukšića, pok. Mate, Vis, Rogačić br. 17, OIB: 54527142813, zastupanog po punomoćniku Zvonku Žaji, odvjetniku u Karlovcu, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave, u prisutnosti punomoćnika tužitelja i tuženika osobno prilikom zaključenja glavne rasprave, prilikom objave, a nakon objave, dana 14. lipnja 2016. godine,

presudio je:

I/ Nalaže se tuženiku Antunu Lukšić pok. Mate (OIB: 54527142813) u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju Poseidon Jadran Tours d.o.o. iznos od ukupno 255.412,50 kn, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi utvrđenoj Uredbom o visini stope zatezne kamate tekućom od 01. ožujka 2005. godine do 31. srpnja 2015. godine, a od 31. srpnja 2015. godine po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a koje kamate teku na iznos od:

- 3.675,00 kn od 01.03.2005. pa do isplate
- 3.675,00 kn od 01.04.2005. pa do isplate
- 3.675,00 kn od 01.05.2005. pa do isplate
- 3.675,00 kn od 01.06.2005. pa do isplate
- 3.675,00 kn od 01.07.2005. pa do isplate
- 3.675,00 kn od 01.08.2005. pa do isplate
- 3.675,00 kn od 01.09.2005. pa do isplate
- 3.675,00 kn od 01.10.2005. pa do isplate
- 3.675,00 kn od 01.11.2005. pa do isplate
- 3.675,00 kn od 01.12.2005. pa do isplate
- 3.675,00 kn od 01.01.2006. pa do isplate
- 3.675,00 kn od 01.02.2006. pa do isplate
- 3.675,00 kn od 01.03.2006. pa do isplate
- 3.675,00kn od 01.04.2006. pa do isplate
- 3.675,00 kn od 01.05.2006. pa do isplate
- 3.675,00 kn od 01.06.2006. pa do isplate
- 3.675,00 kn od 01.07.2006. pa do isplate
- 3.675,00 kn od 01.08.2006. pa do isplate
- 3.675,00 kn od 01.09.2006. pa do isplate
- 3.675,00,00 kn od 01.10.2006. pa do isplate

-
- 3.675,00 kn od 01.11.2006. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.12.2006. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.01.2007. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.02.2007. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.03.2007. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.04.2007. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.05.2007. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.06.2007. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.07.2007. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.08.2007. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.09.2007. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.10.2007. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.11.2007. pa do isplate
 - 3.675,00 od 01.12.2007. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.01.2008. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.02.2008. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.03.2008. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.04.2008. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.05.2008. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.06.2008. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.07.2008. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.08.2008. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.09.2008. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.10.2008. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.11.2008. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.12.2008. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.01.2009. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.02.2009. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.03.2009. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.04.2009. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.05.2009. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.06.2009. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.07.2009. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.08.2009. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.09.2009. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.10.2009. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.11.2009. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.12.2009. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.01.2010. pa do isplate
 - 3.675,00kn od 01.02.2010. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.03.2010. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.04.2010. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.05.2010. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.06.2010. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.07.2010. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.08.2010. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.09.2010. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.10.2010. pa do isplate
 - 3.675,00 kn od 01.11.2010. pa do isplate
 - 1.837,50 kn od 01.12.2010. pa do isplate.

II/ Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan za više zatraženi iznos potraživanja, a u iznosu od 394.587,50 Kuna, te za vremensko razdoblje od 01. veljače 2003.godine do 01. ožujka 2005.godine.

III/ Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 84.728,00 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od presuđenja pa do isplate, te koje se obračunavaju sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29 stavka 2 ZOO-a ("NN" 78/15) za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a kako je i odlučeno u točki III/ izreke ove presude.

Obrazloženje

U tužbi predanoj ovom sudu dana 30. studenog 2011.godine tužitelj navodi da je vlasnik za cijelo nekretnine označene i upisane kao čest.zgr. 1894/1, zk. tijelo 1, Z.U. 5074 K.O. Vis, u naravi kuće površine 67 m² plus 128 m², zgrade površine 54 m² i dvora površine 124 m² plus 226 m², a koja se sastoji od podruma, konobe, cisterne te garaže s momačkom sobom iznad garaže, zatim prizemlja u kojemu su tri sobe, dnevni boravak i kupatilo, te kata na kojemu se dvije sobe, kuhinja i kupatilo, a uz to pripadajućim dvorištem – teracom, sve položeno u Visu, naselje Rogačić kbr. 16. Navodi se da je tuženik jednostrano, nasilno i samovoljno, te potpuno bespravno ušao u predmetnu obiteljsku kuću te istu u cijelosti koristio u razdoblju od veljače 2000.godine do 15. prosinca 2010.godine, a kada da je u ovršnom sudskom postupku nekretnina napokon predana tužitelju kao ovrhovoditelju. Ističe se da zbog nemogućnosti korištenja opisane nekretnine tužitelj nije mogao obavljati uredno registrirane poslovne djelatnosti i to smještaj turista, pružanje usluga u nautičkom turizmu te ronilačke i druge podvodne sportske aktivnosti. U navedenom smislu se ističe da za razdoblje od veljače 2003.godine do 15. prosinca 2010.godine tužitelj zbog nekorištenja kuće nije ostvario očekivanu korist od navedenih poslovnih djelatnosti u iznosu od najmanje 90.000,00 Kuna godišnje ili ukupno 650.000,00 Kuna. Nadalje se ističe da je tužitelj protiv tuženika dana 12. veljače 2008.godine podnio optužni prijedlog naslovnom sudu zbog kaznenog djela narušavanja nepovredivosti doma iz članka 122 stavka 1. i 2. Kaznenog zakona, te da je uz isti postavio i imovinskopravni zahtjev prema tuženiku radi naknade imovinske štete, ali da je predmetni kazneni postupak obustavljen zbog nastupa zastare kaznenog progona, te da je tužitelj rješenjem naslovnog suda od 16. veljače 2011.godine upućen ostvarivati svoj imovinskopravni zahtjev u parnici. U navedenom smislu tužitelj tužbom potražuje naknadu imovinske štete u vidu izgubljene dobiti, te predlaže donijeti presudu kojom će se naložiti tuženiku da isplati tužitelju iznos od 650.000,00 Kuna kao naknadu imovinske štete na ime izmakle koristi sa pripadajućim zakonskim kamatama. Tužitelj je uredio tužbeni zahtjev podneskom (list 125-127 spisa) tako da isti potražuje ukupan iznos od 650.000,00 Kuna zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku na svaki pojedinačni mjesečni iznos od svako prvog u mjesecu pa do isplate.

Tuženik u odgovoru na tužbu (list 11-13 spisa) navodi da nije ušao bespravno u nekretninu koja je predmet ovog postupka, te da je predmetna nekretnina bila njegov dom, te da je on nakon 23 godine provedene na radu u Švicarskoj na zemljištu vlasništva njegova brata Borisa Lukšić sa svojim kapitalom, a uz bratovu suglasnost izgradio predmetnu nekretninu. Nadalje, isti ističe da je u trenutku odluke o prodaji kuće tužitelju bio suglasan da se kuća proda najboljem ponuđaču, a da je tužitelj bio najlošiji ponuđač, a obzirom da otac tuženika nije pristao da se kuća proda drugome već tužitelju da se tuženik upustio u spor sa

pok. ocem jer da je smatrao da je vlasnik kuće i da ga stoga pripada veći dio kupovnine, a da je tu parnicu tuženik izgubio. U navedenom smislu tuženik ističe da je iz navedenih razloga smatrao da ima legalno pravo i dalje živjeti u navedenoj kući, te da je koristio prizemlje kuće koje da je bilo namješteno njegovim namještajem. U navedenom smislu tuženik ističe da smatra da u njegovom ponašanju nema elemenata odgovornosti za bilo kakvu štetu koja bi eventualno nastala tužitelju je da ista ako je i nastala nije nastala namjerno ili krajnjom nepažnjom. Pored navedenog tuženik smatra da ako tužitelj smatra da je on odgovoran za štetu da treba uzeti u obzir odredbe o solidarnoj odgovornosti i pok. oca tuženika i njegovih nasljednika zbog postojanja spora, a ne samo njegovu odgovornost, te tuženik ističe prigovor nedostatka pravne osnove za tužbu. Također je u odgovoru na tužbu istaknuto da nije istina da tužitelj nije mogao koristiti nekretninu jer da se radi o maloj obiteljskoj kući koja da nema infrastrukturu ni potrebnu dokumentaciju za prenamjenu prostora za bavljenje turističkom djelatnošću, te da i u idealnim uvjetima uz ogromna ulaganja tužitelj nije mogao ostvariti prihod za kojeg se tereti, te da tuženik u tom smislu prigovara i visini štete prema postavljenom tužbenom zahtjevu. Naposljetku tuženik ističe i da je nezaposlen i da nema imovine te da živi kao podstanar jer da je ovršnim postupkom istjeran iz svoje kuće, te da upućuje i na odredbu članka 1091 ZOO-a. Naposljetku se navodi da tužitelj nije dokazao ni osnov ni visinu imovinske štete u vidu izmakle koristi, te da se ističe prigovor zastare potraživanja i prigovor podijeljene odgovornosti tužitelja, a obzirom na činjenicu da je tužitelj znao za spor između tuženika i njegova sad pok. oca, a što da je razvidno iz iskaza zz tužitelja Enza Marie Casimirri u spisu I P-1956/00.

Tijekom postupka sud je izveo dokaze pregledom presude i rješenja Općinskog suda u Splitu II P-206/05 od 15. rujna 2009.godine (list 5-7 spisa); presude Županijskog suda u Splitu Gžst-394/09 od 22. travnja 2010.godine (list 8-9 spisa); rješenja ovog suda Ovr-3713/10 od 23. prosinca 2010.godine (list 10 spisa); rješenja ovog suda I K-153/08 od 16. veljače 2011.godine (list 11 spisa); izvataka iz sudskog registra Trgovačkog suda u Splitu (list 22-24 spisa); očitovanja Instituta za turizam, Zagreb od 21. rujna 2012.godine sa podacima (list 32-33 spisa); očitovanja Porezne uprave, Područnog ureda Split, Ispostave Vis od 28. rujna 2012.godine (list 34 spisa); izvataka iz zemljišne knjige za K.O. Karlovac II, Z.U. 2356 (list 39 spisa); očitovanja Turističke zajednice Grada Visa od 29. listopada 2012.godine sa podacima (list 40-41 spisa); predugovora o kupoprodaji nekretnina od 14. kolovoza 2000.godine (list 49-50 spisa); očitovanja Porezne uprave, Područnog ureda Split, Ispostava Vis od 27. veljače 2013.godine (list 57 spisa); dopisa ZOU Restović Kuković od 08. studenog 1999.godine (list 65 i 96 spisa); tužbe radi utvrđenja ispravke uknjižbe i ispražnjenja u predmetu koji se kod ovog suda vodi pod brojem II P-1377/00 (list 66-68, te 97-99 spisa); dopisa odvjetnika Arsena Mužić od 15. studenog 2010.godine (list 69 spisa); ugovora o najmu od 14. siječnja 2010.godine (list 78 spisa); ugovora o najmu od 21. siječnja 2009.godine (list 80 spisa); ugovora o najmu od 17. siječnja 2013.godine (list 92 spisa); ugovora o najmu od 25. veljače 2008.godine (list 94 spisa); te je izveden dokaz saslušanjem tuženika (list 20-21 spisa); zz tužitelja Enzo Marie Casimirri (list 26-27 spisa), dok je izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Borisa Lukšić odbijen kao suvišan. Sudu su dostavljeni primjerci sudske prakse (list 111-121 spisa).

Tužbeni zahtjev tužitelja djelomično je osnovan.

Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja u predmetnoj pravnoj stvari da mu tuženik isplati zbog upotrebe tuđe stvari u svoje korist ukupan iznos od 650.000,00 Kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na pojedinačno navedene iznose u podnesku tužitelja kojim je isti uredio tužbeni zahtjev (list 125-127 spisa), a za razdoblje od 01. veljače 2003.godine do zaključno 01.prosinca 2010.godine.

U predmetnoj pravnoj stvari među strankama nije sporna činjenica da je tužitelj vlasnik nekretnine, anagrafske oznake Rogačić br. 16 u Visu, a koja ima oznaku čest.zgr.

1894/1, z.k. tijelo 1, Z.U. 5074 K.O. Vis, te koja se sastoji od obiteljske kuće površine 67 m² plus 128 m², zgrade površine 54 m², dvora površine 124 m² plus 226 m², te da je isti kao takav uknjižen kao vlasnik u zemljišnim knjigama suda, te da je navedenu nekretninu stekao temeljem pravnog posla prodajno kupovne pogodbe zaključene sa ocem tuženika Matom Lukšić 30. travnja 2004.godine. Ova činjenica je razvidna i iz obrazloženja pravomoćne presude i rješenja ovog suda u postupku koji se vodio pod poslovnim brojem II P-206/05 od 15. rujna 2009.godine (list 5-7 spisa), te predugovora o kupoprodaji nekretnina zaključenog između Mate Lukšić i zz tužitelja Casimirri Enzo Marie (list 49-50 spisa).

Ono što je u ovom postupku sporno i što je trebalo utvrditi je činjenica je li osnovan zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 650.000,00 Kuna s pripadajućim zakonskim zateznom po osnovi upotrebe tuđe stvari u svoju korist, a također je trebalo raspraviti i prigovor zastare potraživanja istaknut od strane tuženika u ovom postupku.

Prvenstveno je potrebno istaći da sud u ovom postupku nije vezan pravnom osnovnom predmetnog zahtjeva obzirom da iz odredbe članka 186 stavka 3 ZPP-a proizlazi da će sud po tužbi postupiti i kad tužitelj nije naveo pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, a ako je tužitelj pravnu osnovu naveo, da sud nije za nju vezan.

Obzirom da je tužitelj tužbenim zahtjevom obuhvatio vremensko razdoblje od 01. veljače 2003.godine do zaključno 01. prosinca 2010.godine u predmetnoj pravnoj stvari su u primjeni odredbe ranijeg Zakona o obveznim odnosima ("NN".53/91, 73/91, 3/94, 111/93, 107/95, 7/96, 91/96, 112/99,88/01-u daljnjem tekstu ZOO-a.).

U odnosu na institut izmakle dobiti sukladno odredbi članka 189 stavka 3 ranijeg ZOO-a pri ocjeni visine izmakle koristi uzima se u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovnom toku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem.

Za priznavanje prava za naknadu izmakle koristi nije dovoljno postojanje mogućnosti ostvarivanja dobiti, u tužiteljevu slučaju djelatnost pružanja usluge smještaja u turizmu, te pružanja usluga u nautičkom, športskom, lovnom i drugim oblicima turizma već i to da je tužitelj uistinu imao namjeru ostvariti korist od navedenih djelatnosti kao i vjerojatnost ostvarenja koristi, a sve navedeno u utuženom razdoblju od 01. veljače 2003.godine do zaključno 01. prosinca 2010.godine.

Iz iskaza saslušanog tuženika u ovom postupku (list 20-21 spisa) proizlazi da je on na adresi gdje se nalazi predmetna nekretnina prijavljen od 1968.godine te da je samim time u posjedu nekretnine anagrafske oznake Rogačić 16 u Visu sve do trenutka dok nije izgubio sudski postupak vezano za navedenu nekretninu i dok istu nije trebao predati tužitelju. Tužitelju je kao ovrhovoditelju predana navedena nekretnina u ovrsi dana 15. prosinca 2010.godine, a koja činjenica je razvidna iz pregledanog rješenja broj Ovr-3713/10 od 23. prosinca 2010.godine (list 10 spisa), te koju činjenicu stranke u ovom postupku ne osporavaju. Također iz iskaza saslušanog tuženika nedvojbeno proizlazi kao utvrđena činjenica da tužitelj nije nikad bio u posjedu nekretnine Rogačić 16 u Visu, već da je isti stupio u posjed navedene nekretnine tek nakon što je tuženik izgubio spor i postupio po nalogu suda te predao u posjed predmetnu nekretninu u ovrsi. Činjenice vezane za posjed predmetne kuće u Rogačiću 16 u Visu od strane tuženika potvrdio je i saslušani zz tužitelja Enzo Maria Casimirri (list 26 spisa) jer je istakao da nije mogao poslovati sa tvrtkom Poseidon Jadran Tours na adresi iz tužbe jer je tuženik zauzeo navedenu kuću, a koju da je on kupio od njegovog oca i da je ista bila kupljena za potrebe poslovanja tvrtke – bavljenje turističkom djelatnošću. ZZ tužitelja je u tom smislu u iskazu naveo da se tuženik čitavo vrijeme nalazio u navedenoj nekretnini od trenutka kad je on navedenu nekretninu kupio te da je živio u navedenoj kući zajedno s majkom i ocem koji da su napustili kuću, a da je tuženik nastavio koristiti ovu nekretninu sve do trenutka kad je izgubio parnicu i morao iseliti iz iste. Nadalje iz iskaza zz tužitelja proizlazi da i nakon što je tuženik iselio iz navedene nekretnine

zz tužitelja nije koristio navedenu nekretninu za poslovanje jer da je ista bila devastirana nakon iseljenja tuženika iz iste, te je istakao da se predmetnom kućom koristi za stanovanje dok se ista ne prenamjeni za poslovnu djelatnost. U odnosu na hotel Issa zz tužitelja je istakao da se navedeni hotel ne nalazi na istom mjestu gdje je sporna kuća već da se hotel nalazi na mjestu gdje je njegova tvrtka ranije obavljala djelatnost tako što je iznajmljivala turistima brodove, dovodila grupe ljudi za ronjenje i sli da je na taj način ostvarivala dobit na adresi gdje je sada hotel Issa. Iz iskaza zz tužitelja proizlazi da kad je kupio spornu kuću od oca tuženika da mu je jedini cilj bio da tu kuću kupi radi poslovanja u vidu iznajmljivanja smještaja u navedenoj kući.

Iz pregledanog predugovora o kupoprodaji nekretnina od 14. kolovoza 2000.godine (list 49-50 spisa) proizlazi da je navedenim predugovorom prodana tužitelju od strane oca tuženika Mate Lukšić predmetna nekretnina u Rogačiću oznake čest.zgr. 1894/1, Z.U. 5074 K.O. Vis, a u odnosu na čiju nemogućnost korištenja je u ovoj pravnoj stvari postavljen tužbeni zahtjev za isplatom, a u navedenom predugovoru nije navedena svrha korištenja predmetne nekretnine, a što je i irelevantno obzirom na pravnu prirodu navedenog ugovora.

Tužitelj je na adresi nekretnine koja je predmet ovog postupka zaključio ugovore o najmu sa udrugom za podvodne aktivnosti Teramo od 14. siječnja 2010.godine, 21. siječnja 2009.godine, 17. siječnja 2013.godine, 25.veljače 2008.godine, a što je razvidno iz zemljišnoknjižne oznake nekretnine sadržane u navedenim ugovorima i to u turističke svrhe i to ugovor o najmu od 14. siječnja 2010.godine sa iznosom mjesečnog najma u iznosu od 4.000,- Eura plativo u kunama prema srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja, a za vremensko razdoblje najma od 30.svibnja 2010.godine do 03. listopada 2010.godine, ugovor o najmu od 21. siječnja 2009.godine za mjesečni iznos najma od 4.000,00 Eura za razdoblje od 31.svibnja 2009.godine do 04. listopada 2009.godine, ugovora o najmu od 17. siječnja 2003.godine za mjesečnu najmaninu u iznosu od 1.000,00 Eura za razdoblje od 01.siječnja 2003.godine do 01. siječnja 2008.godine, te ugovor o najmu od 25. veljače 2008.godine za mjesečnu najmaninu od 4.000,00 Eura, a za razdoblje od 01. lipnja 2008.godine do zaključno 05. listopada 2008.godine. Navedene činjenice su razvidne iz pregledanih navedenih ugovora o najmu (list 87-94 spisa).

Nije dvojbeno, a isto proizlazi i iz pregledanog izvotka iz sudskog registra Trgovačkog suda u Splitu (list 22-24 spisa) da je tužitelj kao tvrtka registriran između ostalog i za poslove smještaja za boravak turista, sportske djelatnosti, ostale rekreacijske djelatnosti, djelatnosti pružanja usluga u nautičkom, športskom, lovnom i drugim oblicima turizma, ronilačkim i drugim podvodnim sporskim aktivnostima.

Iz svih navedenih dokaza prema mišljenju ovog suda nedvojbeno proizlazi da se kao osnov tužiteljevog potraživanja u ovoj pravnoj stvari ne može smatrati naknada imovinske štete zbog izmakle dobiti jer tužitelj u predmetnoj pravnoj stvari nije dokazao da su ispunjeni kumulativno svi uvjeti iz članka 189 stavka 3 ZOO-a da bi se istome priznalo pravo na naknadu izmakle dobiti.

Naime, za priznanje prava na izmaklu dobit u tužiteljevom slučaju nije dovoljna činjenica što je tužitelj nedvojbeno kao pravna osoba registriran za poslove smještaja za boravak turista, sportske djelatnosti, ostale rekreacijske djelatnosti, djelatnosti pružanja usluga u nautičkom, športskom, lovnom i drugim oblicima turizma, ronilačkim i drugim podvodnim sporskim aktivnostima, te to što je prema iskazu zz tužitelja tužitelj imao namjeru poslovati u spornom objektu na adresi Rogačić 16 u Visu i ostvarivati korist od navedenih djelatnosti već je isti sudu trebao sukladno odredbi članka 219 stavka 1 ZPP-a pružiti nedvojbene dokaze iz kojih bi proizlazilo da je postojala vjerojatnost ostvarenja koristi od navedenih registriranih djelatnosti i to baš u utuženom razdoblju od 01. veljače 2003.godine do zaključno 01. prosinca 2010.godine. Iz svih pregledanih i provedenih dokaza u ovom postupku prema mišljenju ovog suda nedvojbeno proizlazi kao utvrđena činjenica da unatoč postojanju

nevojbene namjere tužitelja da se u predmetnoj nekretnini oznake čest.zgr. 1894/1, Z.U. 5074 K.O. Vis, anagrafske oznake Rogačić 16 započne baviti poslovnim djelatnostima za koje je registriran, nije postojala nikakva vjerojatnost da se tužitelj započne baviti navedenim djelatnostima smještaja za boravak turista, sportskim djelatnostima, ostalim rekreacijskim djelatnostima, djelatnostima pružanja usluga u nautičkom, športskom, lovnom i drugim oblicima turizma, ronilačkim i drugim podvodnim sporskim aktivnostima jer od samog trenutka kad je on kupio predmetnu nekretninu od oca tuženika Mate Lukšić temeljem prodajno-kupovne pogodbe od 30. travnja 2004.godine, a kako to proizlazi iz obrazloženja presude i rješenja ovog suda od 15. rujna 2009.godine (list 5-7 spisa) ista je bila zauzeta od strane tuženika u ovom postupku, te je ista nekretnina bila zauzeta sve dok tužitelju u ovršnom postupku nije predana i to dana 15. prosinca 2010.godine. Dakle od trenutka kupnje navedene nekretnine 30. travnja 2004.godine, te još ranije od trenutka zaključenja predugovora o kupoprodaji nekretnina od 14. kolovoza 2000.godine (list 49-50 spisa) zaključenog između zz tužitelja i Mate Lukšić predmetna nekretnina oznake čest.zgr. 1894/1, Z.U. 5074 K.O. Vis, anagrafske oznake Rogačić 16 je bila zauzeta od strane tuženika koji iz iste nije htio iseliti sve do trenutka dok isti nije iseljen prisilno u navedenom ovršnom postupku, a koji je dovršen rješenjem ovom suda Ovr-3713/10 te je isti u tom smislu iseljen od 23. prosinca 2010.godine. Ovu činjenicu ne osporava ni zz tužitelja, a ni tuženik u svome iskazu. Tužitelj se nije u navedenom smislu nikad bavio poslovnom djelatnosti na adresi gdje se nalazi predmetna čest.zgr. 1894/1, Z.U. 5074 K.O. Vis, anagrafske oznake Rogačić 16 jer za to nije postojala nikakva vjerojatnost jer je navedena nekretnina od trenutka kad ju je isti kupio od oca tuženika Mate Lukšić već bila zauzeta i ostala je zauzeta sve do 15.prosinca 2010.godine, a o kojim činjenicama su i zz tužitelja i tuženik iskazali u svojim iskazima datim u ovom postupku. Tužitelj se prema vlastitom iskazu bavio poslovanjem u smislu iznajmljivanja turistima brodova, dovodio grupe ljudi na ronjenje, ali kako je sam istakao u svom iskazu to nije bilo na adresi predmetne nekretnine čest.zgr. 1894/1, Z.U. 5074 K.O. Vis, Rogačić 16 pa isti i nije mogao očekivati izmaklu dobit od bavljenja navedenim djelatnostima na adresi gdje se nalazi nekretnina kolja je predmet ovog postupka u Rogačiću 16, u Visu. Također unatoč činjenici što je tužitelj u određenim navedenim periodima iznajmio predmetnu nekretninu udruzi za podvodne aktivnosti Teramo nekretnine koje su predmet ovog postupka sukladno citiranim ugovorima za istog nije postojala nikakva vjerojatnost stjecanja izmakle dobiti u odnosu na ugovor o najmu zaključen s tom udrugom 14. siječnja 2010.godine jer je najam prema tom ugovoru bio zaključen za period od 30.svibnja 2010.godine do zaključno 03.listopada 2010.godine, a u tom periodu tuženik je još uvijek bio u predmetnoj čest.zgr. 1894/1, Z.U. 5074, K.O. Vis a iz istih razloga nije postojala nikakva vjerojatnost stjecanja izmakle dobiti u odnosu na ugovor o najmu zaključen s navedenom udrugom 21.siječnja 2009.godine jer je isti bio zaključen za period najma od 31. svibnja 2009.godine do 04. listopada 2009.godine, a kad je tuženik još uvijek bio u predmetnom objektu. Iz istih razloga tužitelj nije mogao ostvarivati prihode iz najma ni prema ugovoru o najmu zaključenom 17. siječnja 2003.godine jer se radilo o najmu za period od 01.siječnja 2003.godine do 01. siječnja 2008.godine kad je tuženik još uvijek bio u predmetnom objektu. Naposljetku ni prema ugovoru o najmu od 25. veljače 2008.godine zaključenog s navedenom udrugom Teramo nekretnine tužitelj nije mogao očekivati nikakvu izmaklu dobit jer se radilo također o periodu iznajmljivanja predmetne nekretnine od 01. lipnja 2008.godine do zaključno 05. listopada 2008.godine kad je tuženik još uvijek bio u predmetnom objektu. Tužitelj prema iskazu zz tužitelja u ovom postupku ni nakon što je tuženik 15. prosinca 2010.godine iselio iz predmetnog objekta u Rogačiću 16, u Visu nije započeo u navedenom objektu vršiti djelatnost za koju je registriran već zz tužitelja koristi od tada navedeni objekat za stanovanje pa samim time i iz tog proizlazi da isti nije mogao očekivati nikakvu izmaklu dobit od djelatnosti, a vezanu za predmetni objekt.

U navedenom smislu, ovaj sud je mišljenja da je tuženik bespravnim korištenjem predmetne nekretnine oznake čest.zgr. 1894/1, Z.U. 5074 K.O. Vis, anagrafske oznake Rogačić 16 onemogućio tužitelja u korištenju te nekretnine, a slijedom čega da tužitelja pripada pravo naknade zbog nemogućnosti korištenja predmetne nekretnine u vidu upotrebe tuđe stvari u svoju korist te da je djelomično osnovano potraživanje tužitelja u ovoj pravnoj stvari po tom pravnom osnovu, a ne s osnova izmakle dobiti budući u utuženom razdoblju nije postojala nikakva vjerojatnost da se tužitelj bavi poslovnom djelatnošću u navedenoj nekretnini budući je ista bila zauzeta od strane tuženika. Tužitelj se nikad nije na adresi predmetne nekretnine bavio svojom registriranom djelatnošću, a koja činjenica je razvidna iz iskaza samog zz tužitelja pa isti u tom smislu i nije mogao očekivati nikakvu dobit, tim više što od trenutka kad je tužitelj kupio navedenu nekretninu pa do iseljenja tuženika u ovrši 15. prosinca 2010.godine navedena nekretnina je bila zauzeta od strane tuženika. Ovo proizlazi i iz pribavljenih podataka Porezne uprave, Područnog ureda Split, Ispostava Vis (list 34 spisa) iz kojeg je razvidno da tužitelj kao porezni obveznik u razdoblju od 2004-2010.godine nije praktično ostvarivao nikakvu dobit, a ovo upravo i proizlazi iz razloga što je predmetna nekretnina u navedenom razdoblju bila zauzeta od strane tuženika. U navedenom smislu tužitelj u podnesku zaprimljenog kod ovog suda od 12. veljače 2013. godine (list 51-53 spisa) navodi da se u smislu pravnog osnova poziva prvenstveno na stjecanje bez osnove, a podredno i kumulativno na naknadu štete u vidu izmakle koristi. U navedenom smislu, a sukladno prethodnim utvrđenjima ovog suda u predmetnom postupku ovaj sud smatra da unatoč činjenici što tužitelja ne pripada pravo na naknadu štete zbog izmakle dobiti i da se u predmetnoj pravnoj stvari sukladno tome ne može raditi o tom pravnom osnovu, već da se može uzeti kao pravni osnov u ovoj pravnoj stvari upotreba tuđe stvari u svoju korist.

Naime, temeljem odredbe članka 219 ranijeg ZOO-a, kad je netko tuđu stvar upotrijebio u svoju korist, imalac može zahtijevati nezavisno od prava na naknadu štete ili ako nje nema da mu ovaj naknadi korist koju je imao od upotrebe.

U navedenu svrhu trebalo je najprije utvrditi period za kojeg tužitelja pripada ova naknada, odnosno period od kojeg je tuženik postao nepošteni posjednik čest.zgr. 1894/1, Z.U. 5074 K.O. Vis, a koje je tužitelj vlasnik. U tom smislu temeljem odredbe članka 18. stavka 4 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("NN" 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08 - u daljnjem tekstu ZV-a) ako je u sporu o pravu na posjed pravomoćno odlučeno da pravo na posjed ne pripada posjedniku, njegov je posjed nepošten od časa kad je primio tužbu, to na odgovarajući način vrijedi i kad je u pravu na posjed konačno odlučilo drugo nadležno tijelo ili sud u nekom drugom postupku. Nadalje, temeljem odredbe članka 165 stavka 1 ZV-a nepošteni posjednik tuđe stvari mora je predati vlasniku ili osobi koju taj odredi te naknadi sve štete koje su na njoj nastale i sve koristi koje je imao za vrijeme svog posjedovanja pa i one koje bi stvar dala da ih nije zanemario. Temeljem odredbe članka 165 stavka 1 ZV-a vlasnikovo traženje naknade iz stavka 1. ovog članka zastarijeva u roku od tri godine od dana kad mu je stvar predana.

Iz pregledane presude i rješenja ovog suda II P-206/05 od 15. rujna 2009.godine (list 5-7 spisa) nedvojbeno proizlazi da je ovaj sud u tome postupku donio odluku u kojoj je odlučeno da pravo na posjed čest.zgr. 1894/1, z.k. tijelo 1, Z.U. 5074 K.O. Vis ne pripada tuženiku te da je isti dužan navedenu kuću, anagrafske oznake Rogačić 16 isprazniti u cijelosti i slobodnu od osoba i stvari predati u vlasništvo i neposredan posjed tužitelju Poseidon Jadran Tours d.o.o. Navedena presuda je potvrđena i postala je pravomoćna temeljem presude Županijskog suda u Splitu Gžst-394/09 od 22. travnja 2010.godine (list 8-9 spisa). Tuženik je u navedenom smislu postao nepošteni posjednik prema tužitelju u ovom postupku u odnosu na navedenu nekretninu čest.zgr. 1894/1, z.k. tijelo 1, Z.U. 5074 K.O. Vis s danom zaprimanja odgovora na tužbu u pravnoj stvari koja se vodila pod brojem II P-206/05. Iz obrazloženja navedene presude i rješenja ovog suda II P-206/05 od 15. rujna 2009.godine

nedvojbeno proizlazi da je tuženik Antun Lukšić dao odgovor na tužbu u tome predmetu 21. ožujka 2005.godine, a slijedom čega proizlazi da je isti zaprimio tužbu tijekom 21. ožujka 2005.godine. U navedenom smislu obzirom da je tuženik postao nepošteni posjednik prema tužitelju od ožujka 2005.godine tužitelj je ovlašten potraživati od istog naknadu zbog upotrebe stvari u tuđu korist počevši od ožujka 2005.godine pa zaključno do dana kad je tužitelju od strane tuženika navedena nekretnina predana u posjed, dakle do 15.prosinca 2010.godine. U navedenom smislu tužitelj neosnovano potražuje od tuženika naknadu zbog nemogućnosti korištenja nekretnine za razdoblje od 01. veljače 2003.godine do 01. ožujka 2005.godine, te je istog trebalo odbiti vezano za tužbeno potraživanje za ovaj period kao neosnovano, a budući je tuženik iz navedenih razloga postao nepošteni posjednik u odnosu na navedenu nekretninu tek 01.ožujka 2005.godine kad je dao odgovor na tužbu i zaprimio tužbu u pravnoj stvari koja se vodila pod brojem II P-206/05.

U odnosu na istaknuti prigovor zastare potraživanja, a koji je istaknut od strane tuženika u ovom postupku ovaj prigovor sud smatra u cijelosti neosnovanim obzirom da sukladno odredbi članka 165 stavka 1 ZV-a vlasnikovo traženje naknade iz stavka 1. ovog članka zastarijeva u roku od tri godine od dana kad mu je stvar predana, a tužitelju je predmetna nekretnina koju isti nije mogao koristiti predana 15.prosinca 2010.godine, koja činjenica proizlazi iz pregledanog rješenja ovog suda Ovr-3713/10 od 23. prosinca 2010.godine (list 10 spisa). Obzirom da je tužitelju predmetna nekretnina predana u ovršnom postupku 15. prosinca 2010.godine, tužiteljevo pravo na potraživanje naknade zbog nemogućnosti korištenja predmetne čest.zgr. 1894/1, z.k. tijelo 1, Z.U. 5074 K.O. Vis zastarijeva 15. prosinca 2013.godine, a tužitelj je tužbu u ovoj pravnoj stvari podnio dana 30. studenog 2011.godine slijedom čega tužiteljevo potraživanje nije zastarjelo pa je tuženikov prigovor u tom smislu u cijelosti neosnovan. Također je potrebno napomenuti da je preinaka tužbe temeljem odredbe članka 191 ZPP-a promjena istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva uz postojeći. Tužitelj u navedenom smislu isticanjem različitih pravnih osnova predmetnog tužbenog zahtjeva nije preinačio tužbeni zahtjev te je podneskom (list 125-127 spisa) samo uredio prvotno postavljeni tužbeni zahtjev pa u navedenom smislu se smatra da je tužba u predmetnoj pravnoj stvari podnesena 30.siječnja 2011.godine slijedom čega iz prethodno navedenih razloga potraživanje tužitelja nije zastarjelo.

Obzirom da iz svih pregledanih i provedenih dokaza u ovom postupku nedvojbeno proizlazi da je tužitelj kao nepošteni posjednik neovlašteno koristio nekretninu vlasništva tužitelja oznake čest.zgr. 1894/1, z.k. tijelo 1, Z.U. 5074 K.O. Vis u razdoblju od ožujka 2005.godine do predaje nekretnine tužitelju u postupku ovrhe 15. prosinca 2010.godine tuženik je dužan sukladno odredbi članka 219 ranijeg ZOO-a obzirom da je tuđu stvar upotrijebio u svoju korist naknaditi tužitelju korist koju je imao od navedene upotrebe neovisno od naknade štete i kad iste nema, a posebice obzirom da sukladno odredbi članka 165 stavka 1 ZV-a nepošteni posjednik tuđe stvari mora je predati vlasniku ili osobi koju taj odredi te naknaditi sve štete koje su na njoj nastale i sve koristi koje je imao za vrijeme svog posjedovanja pa i one koje bi stvar dala da ih nije zanemario. Korist od upotrebe na strani tuženika je nastala za visinu tržišne najamnine predmetnine nekretnine čest.zgr. 1894/1, z.k. tijelo 1, Z.U. 5074 K.O. Vis, Rogačić 16, a koju najamninu bi zasigurno tužitelju kao vlasniku predmetne nekretnine inače morao platiti obzirom da isti u navedenom razdoblju od ožujka 2005 od trenutka kad je iza navedene nekretnine iselio je navedenu nekretninu koristio bez ikakvog pravnog osnova, a što je i utvrđeno pravomoćnom odlukom suda u postupku koji se vodio pod poslovnim brojem II P-206/05.

U pogledu visine predmetnog potraživanja ovaj sud je kao relevantan dokaz uzeo podatke Porezne uprave, Područnog ureda Split, Ispostave Vis od 25. veljače 2013.godine (list 57 spisa) iz kojih podataka proizlazi da je tržišna cijena najamnine obiteljske kuće u

naselju Rogačić iznosila cca 15,00 Kuna mjesečno po m2 za iznajmljivanje tijekom cijele godine. U navedenom smislu, a obzirom da iz pregledanog predugovora o kupoprodaji nekretnina zaključenog između Mate Lukšić i zz tužitelja proizlazi da je predmetna nekretnina oznake čest.zgr. 1894/1 Z.U. 5074 u naravi kuća površine 67 m2, zgrada površine 54 m2 i dvor površine 124 m2, te da je tužitelj kupio navedenu nekretninu u navedenoj površini, proizlazi da je ukupna površina predmetne nekretnine 245 m2. Kada se iznos površine od 245 m2 pomnoži sa iznosom tržišne cijene najamnine navedene nekretnine iz navedenih podataka Porezne uprave (list 57 spisa) tad proizlazi da se dobije mjesečni iznos najamnine od 3.675,00 Kuna, a koji iznos predstavlja korist koju je tuženik ostvario od korištenja predmetne nekretnine u razdoblju od 01.ožujka 2005.godine do zaključeno 15.prosinca 2010.godine. Kako navedeno razdoblje od 01. ožujka 2005.godine do 15. prosinca 2010.godine iznosi 69 mjeseci i 15 dana tužitelja na ime naknade zbog nemogućnosti korištenja nekretnine oznake čest.zgr. 1894/1 Z.U. 5074 pripada za 69 mjeseci ukupno 253.575,00 Kuna, a koji se iznos dobije kad se 69 mjeseci pomnoži sa mjesečnim iznosom najamnine za navedenu nekretninu u iznosu od 3.675,00 Kuna, te istome dodatno pripada za 15 dana u prosincu 2010.godine iznos od ukupno 1.837,50 Kuna, a koji iznos se dobije kad se 15 dana pomnoži s dnevnim iznosom naknadom od 122,50 Kuna, a koji se dnevni iznos dobije kad se mjesečni iznos najamnine od 3.675,00 Kuna podijeli sa 30 dana. U konačnici kad se zbroji iznos od 253.575,00 Kuna za 69 mjeseci i iznos od 1.837,50 Kuna za navedenih 15 dana u prosincu 2010.godine tad se dobije ukupan iznos od 255.412,50 Kuna, a koji iznos pripada tužitelja na ime naknade zbog upotrebe tuđe stvari u svoju korist, a koji iznos je tuženik dužan podmiriti tužitelju na ime navedene naknade kako je i odlučeno u točki I/ izreke ove presude. Tužitelja je trebalo odbiti za više zatraženi iznos na ime naknade zbog nemogućnosti korištenja predmetne nekretnine, a u iznosu od 394.587,50 Kuna, te za utuženo razdoblje od 01.veljače 2003.godine pa do 01. ožujka 2005.godine jer istog navedeni iznos za navedeno razdoblje ne pripada iz razloga iznijetih u ovoj presudi. Na priznati iznos glavnice potraživanja u iznosu od 255.412,50 Kuna tužitelja pripada i zatezna kamata sukladno odredbi članka 277 stavka 1 ranijeg ZOO-a, a koji glasi da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice i zatezne kamate. Navedena zatezna kamata teče od dospijeća svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa predmetne naknade pa do isplate svakog prvog u mjesecu a u razdoblju od 01. ožujka 2005.godine do zaključno 15. prosinca 2010.godine, a ista se obračunava do 31. srpnja 2015.godine temeljem odredbe članka 29 stavka 2 ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08) po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015.godine pa do isplate sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29 stavka 2 ZOO-a ("NN" 78/15) po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

Zbog navedenog, ocjenom svih dokaza u ovom postupku, a sukladno odredbi članka 8 ZPP-a, djelomično je usvojen tužbeni zahtjev tužitelja i odlučeno kao u točki I/ i II/ izreke ove presude.

Što se tiče troškova ovog parničnog postupka, a obzirom da je tužitelj djelomično uspio u ovoj parnici, tuženik mu je dužan naknaditi razmjerni dio troškova ovog postupka sukladno odredbi članka 154 stavka 2 ZPP-a. U navedenom smislu, tužitelj je u predmetnom postupku uspio u omjeru od 100 % u pogledu pravnog osnova i 39,29 % u pogledu visine tužbenog zahtjeva, a kad se u omjer stavi ostvareni iznos potraživanja u iznosu od 255.412,00 Kuna sa zatraženim iznosom od 650.000,00 Kuna. U navedenom smislu je tužitelj u ovom postupku uspio u omjeru od 69,64 % (139,29:2), a tuženik sukladno tome u omjeru od 30,36 %.

U navedenom smislu, tužitelja kao opravdani, a sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, pripadaju trošak sastava tužbe u iznosu od 650 bodova, trošak sastava prijedloga privremene mjere u iznosu od 100 bodova; trošak sastava podneska od 26.10.2012.godine u iznosu od 650 bodova; trošak sastava podneska od 11. siječnja 2013.godine u iznosu od 650 bodova; sastava podneska od 12. veljače 2013.godine u iznosu od 650 bodova; sastava podneska od 10. lipnja 2013.godine u iznosu od 650 bodova; sastava podneska od 12. srpnja 2013.godine u iznosu od 650 bodova; sastava podneska od 31. kolovoza 2015.godine u iznosu od 650 bodova; sastava podneska od 23. ožujka 2016.godine u iznosu od 650 bodova; sastava podneska od 04. travnja 2016.godine u iznosu od 650 bodova; zastupanja na ročištu od 14. svibnja 2012.godine u iznosu od 325 bodova (Tbr. 9 točka 2 OT-a); zastupanja na ročištu od 26. lipnja 2012.godine u iznosu od 650 bodova (Tbr. 9 točka 1 OT-a); zastupanja na ročištu od 13. rujna 2012.godine u iznosu od 650 bodova (Tbr. 9 točka 1 OT-a); zastupanja na ročištu od 08. studenog 2012.godine u iznosu od 325 bodova (Tbr. 9 točka 2 OT-a); zastupanja na ročištu od 15. siječnja 2013.godine u iznosu od 325 bodova (Tbr. 9 točka 2 OT-a); zastupanja na ročištu od 14. veljače 2013.godine u iznosu od 325 bodova (Tbr. 9 točka 2 OT-a); zastupanja na ročištu od 01. rujna 2015.godine u iznosu od 325 bodova (Tbr. 9 točka 2 OT-a); zastupanja na ročištu od 24. ožujka 2016.godine u iznosu od 325 bodova (Tbr. 9 točka 2 OT-a); zastupanja na ročištu od 29. travnja 2016.godine u iznosu od 650 bodova (Tbr. 9 točka 1 OT-a); zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 50 bodova, a što ukupno iznosi 9900 bodova, a što s obzirom na vrijednost boda od 10,00 Kuna ukupno iznosi 99.000,00 Kuna, te što uz dodatak od 25 % PDV-a u iznosu od 24.750,00 Kuna iznosi 123.750,00 Kuna, te što uz odobreni trošak pristojbe na presudu u iznosu od 5.000,00 Kuna (Tbr. 2 točka 1 Zakona o sudskim pristojbama "NN" 26/03) iznosi 128.750,00 Kuna, te kad se navedeni iznos dovede u relaciju sa postotkom uspjeha tužitelja u ovoj parnici od 69,64 % tad se dobije iznos od 89.661,50 Kuna na ime troška tužitelja. Tužitelju nisu priznati zatraženi troškovi prijevoda u iznosu od 1.000,00 Kuna jer isti nije dostavio sudu dokaz o nastanku troškova u tome iznosu.

Tuženika kao opravdani, a sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, pripadaju trošak sastava podneska od 25. siječnja 2016.godine u iznosu od 650 bodova; te trošak sastava podneska od 22. travnja 2016.godine u iznosu od 650 bodova; a što ukupno iznosi 1300 bodova, a što s obzirom na vrijednost boda od 10,00 Kuna ukupno iznosi 13.000,00 Kuna, te što uz dodatak od 25 % PDV-a u iznosu od 3.250,00 Kuna ukupno iznosi 16.250,00 Kuna, te kad se navedeni iznos dovede u relaciju sa postotkom uspjeha tuženika u ovoj parnici od 30,36 % tada se dobije iznos od 4.933,50 Kuna na ime troška tuženika u ovom postupku.

Kad se od troška tužitelja u iznosu od 89.661,50 Kuna oduzme iznos troška tuženika u iznosu od 4.933,50 Kuna, tad se dobije iznos od 84.728,00 Kuna, a koji razmjerni iznos troškova ovog parničnog postupka je tuženik dužan podmiriti tužitelju zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od presuđenja pa do isplate, te koja se obračunava po stopi iz izmijenjene odredbe članka 29 stavka 2 ZOO-a ("NN" 78/15) za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a kako je i odlučeno u točki III/ izreke ove presude.

U Splitu 14. lipnja 2016. godine

S u d a c:

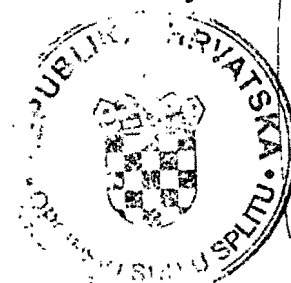
Eneja Stejskal Kanazir, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv uvodno citirane presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe, te se žalba podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave ovjerenog prijepisa iste. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik

Marija Kovačević

Net: Pnš-595/2011

Vrijeme kreiranja: 02.07.2020. 12:05

Oznaka: Pnš-595/2011-35

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Splitu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke:	Pnš-595/2011-18
Vrsta odluke:	Presuda
Donositelj:	Eneja Stejskal-Kanazir
Datum pravomoćnosti:	16.02.2017.
Datum ovršnosti:	29.05.2017.
Napomena pravomoćnosti/ovršnosti:	

VRSTA NALOGA

Plaćanje

STATUS

🕒 ZAPRIMLJEN

DATUM I VRIJEME ZAPRIMANJA

14.06.2021 13:59:25

Vaš nalog je potvrđen prema slijedećem:

KANAL

WEB

NAZIV PLATITELJA

ODVJETNIK DOMAGOJ MUŽIĆ

BROJ RAČUNA PLATITELJA

HR8123400091160296572

NAZIV PRIMATELJA

DRŽAVNI PRORAČUN REPUBLIKE HRVATSKE

ADRESA PRIMATELJA

KATANČIĆEVA, ZAGREB

BROJ RAČUNA PRIMATELJA

HR1210010051863000160

REFERENCA NALOGA

2021233014175

TRAŽENI DATUM IZVRŠENJA

14.06.2021

DATUM IZVRŠENJA

14.06.2021

IZNOS I VALUTA

500,00 HRK

NAKNADA I VALUTA

3,00 HRK

OPIS PLAĆANJA

11. St-388/2021

KATEGORIJA NAMJENE

-

ŠIFRA NAMJENE

-

MODEL I POZIV NA BROJ PRIMATELJA

HR 64 5045-3566-388-2021

MODEL I POZIV NA BROJ PLATITELJA

HR 99

DRŽAVA PRIMATELJA

HRVATSKA

NAZIV BANKE PRIMATELJA

HRVATSKA NARODNA BANKA (CROATIAN NATIONAL

SEKUNDARNI IDENTIFIKATOR

-

KRAJNI PRIMATELJ

-

STVARNI DUŽNIK

-

VRSTA KRAJNJEG PRIMATELJA

-

VRSTA STVARNOG DUŽNIKA

-

IDENTIFIKATOR KRAJNJEG PRIMATELJA

-

IDENTIFIKATOR STVARNOG DUŽNIKA

-

Naknada će biti obračunata sukladno Općim uvjetima i ugovorenim uvjetima.

Privredna banka Zagreb d.d.

Radnička cesta 50, HR-10000 Zagreb, Hrvatska; Telefon +385 1 636 0000, Faks +385 1 636 0063, www.pbz.hr; SWIFT: PBZGHR2X. Registriran na Trgovačkom sudu u Zagrebu pod brojem 080002817, statistički br. 3268841, TPIN (OIB) 02535697732, IBAN: HR64 2340 0091 0000 0001 3. Početni kapital u iznosu HRK 1,907,476,900.00 plaćen u potpunosti i razdijeljen na 19,074,769 dionica, nominalne vrijednosti HRK 100.00 svaka. Upraviteljski odbor: Dinko Lucić (predsjednik), Alessio Cioni (potpredsjednik), Ivan Krolo, Ivan Gerovac, Darko Drozdek, Andrea Pavlović Draženko Kopljar, Dražen Karakašić. Predsjedatelj nadzornog odbora: Ignacio Jaquotot (President).